

більш, ніж у 1,5 разу, що обумовлено не стільки реальним підвищенням цін на квіти, скільки збільшенням митної вартості квітів з 16.08.2010 р. у 5 разів.

Близько 70 % роздрібного ринку квітів належить ларькам і кіоскам. Інші 30 % розподілені між квітковими магазинами середнього класу (20 %) і більш дорогими квітковими салонами (до 10 %). А ось купівля квітів онлайн поки становить приблизно 1 % від усього обсягу ринку.

Отже, український квітковий бізнес не можна вважати новою галуззю для України. Проте він є високоприбутковим і має стійку тенденцію до зростання. Останнім часом помітна тенденція до збільшення як кількості приватних підприємств, так і великих компаній міжнародного рівня, які виробляють продукцію високої якості.

Список використаних джерел

1. Бизнес с сезонным характером: что нужно знать о рынке цветов [Текст]//[Електронний ресурс]. — Режим доступа — <http://ubr.ua/-business-practice/own-business/biznes-s-sezonnym-harakterom-cho-nejno-znat-o-rynke-cvetov-235128>
2. УАК: Приємний аромат українських квітів [Текст] // [Електронний ресурс]. — Режим доступа — http://agroua.net/news/news_29661.html?uid=7749e8a210108b7c6264b49c417e2aa4
3. Бизнес с сезонным характером: что нужно знать о рынке цветов [Текст]//[Електронний ресурс]. — Режим доступа: <http://ubr.ua/business-practice/own-business/biznes-s-sezonnym-harakterom-cho-nejno-znat-o-rynke-cvetov-235128>
4. Статистична інформація. The United Nations Statistics Division (UNSD) URL[Електронний ресурс]. — Режим доступа: <http://data.un.org>
5. Стратегическое планирование как основа развития цветочного бизнеса. [Текст]//[Електронний ресурс]. — Режим доступа -<http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2408>

Поволоцька Т. О.,

науковий керівник — **Снівак С. І.**, к.е.н., доцент,
Луганський національний аграрний університет,
м. Луганськ

ДІАГНОСТИКА ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

Фінансовий стан підприємства — це комплексне поняття, яке є результатом взаємодії всіх елементів системи фінансових від-

носин підприємства, визначається сукупністю виробничо-господарських факторів і характеризується системою показників, що відображають наявність, розміщення і використання фінансових ресурсів [1].

Під діагностикою фінансового стану підприємства розуміється ідентифікація стану об'єкта через реалізацію комплексу дослідницьких процедур, направлених на виявлення домінантних факторів такого стану, симптомів і причин виникнення проблеми або можливих ускладнень, оцінку можливостей підприємства реалізувати стратегічні і тактичні цілі, підготовку необхідної інформаційної бази для прийняття рішення [2].

Джерелами інформації для діагностики фінансового стану підприємства є фінансова звітність, а також статистична та оперативна звітність; планова інформація (бізнес-план), нормативна інформація, інформація про технічну підготовку виробництва, висновки експертів, результати різних опитувань і т. д.

Основними завданнями діагностики фінансового стану підприємства є:

- проведення дослідження рентабельності та фінансової стійкості підприємства;
- визначення ефективності використання майна підприємства, забезпеченості його власними оборотними активами;
- проведення об'єктивної оцінки динаміки ліквідності, платоспроможності та фінансової стійкості підприємства;
- аналіз ділової активності підприємства;
- визначення ефективності використання фінансових ресурсів [3].

Діагностику фінансового стану підприємства доцільно здійснювати по таких основних напрямках:

- аналіз фінансової звітності підприємства за результатами його фінансово-господарської діяльності — складання економічного паспорту підприємства;
- аналіз конкурентних переваг і порівняльний аналіз із підприємствами-конкурентами, аналіз асортименту продукції — визначення ринкової позиції підприємства;
- аналіз рівня і якості менеджменту підприємства; аналіз компетенцій та інтелектуального потенціалу підприємства; аналіз поставок і клієнтури підприємства — визначення ключових факторів успіху.

Діагностика фінансового стану передбачає здійснення повномасштабного аналізу за результатами його господарської діяль-

ності, яка, в свою чергу вважається ефективною, якщо підприємство:

- раціонально використовує реальні ресурси;
- своєчасно погашає зобов'язання;
- функціонує рентабельно [4].

Діагностика фінансового стану підприємства є необхідним етапом для розробки планів і прогнозів щодо фінансового оздоровлення. Кредитори та інвестори аналізують фінансовий стан підприємств, щоб мінімізувати свої ризики за позиками та внесками, а також для диференційованого встановлення відсоткових ставок.

При практичній реалізації діагностики на сучасному етапі управління вона зобов'язана сполучити в собі весь спектр пропонувань до неї вимог і відповідати певним принципам. Це дозволить вірогідно оцінити реальну ситуацію на підприємстві за досить короткий час, визначити його стабільність до негативних факторів, крім того, дозволить визначити його потенціал. Отже, діагностика фінансового стану підприємства сприяє оптимізації рівня його економічної безпеки.

Результати діагностики й запропоновані за ними рекомендації повинні допомогти керівництву в практичній розробці гнучкої стратегії розвитку підприємства, покликаної підвищити його адаптаційну здатність і стійкість щодо мінливих впливів зовнішнього середовища [5].

Список використаних джерел

1. *Вознюк А. О.* Оцінка фінансового стану підприємства як необхідна складова його економічного розвитку / А. О. Вознюк // Всеукраїнський науково-виробничий журнал «Інноваційна економіка». — 2012. — № 11. — С. 28–35.
2. *Костирко Л. А.* Діагностика потенціалу фінансово-економічної стійкості підприємства: монографія / Л. А. Костирко. — Х.: Фактор, 2008. — 336 с.
3. *Калашнікова Т. В.* Фінансовий стан підприємства: сутність та оцінка / Т. В. Калашнікова // Вісник Сумського національного аграрного університету Серія «Економіка і менеджмент». — 2011. — № 3. — С. 115—118.
4. *Єлисеєва О. К.* Методи та моделі оцінки і прогнозування фінансового стану підприємств / О. К. Єлисеєва, Т. В. Решетняк. — Краматорськ: ДДМА, 2008. — 208 с.
5. *Кравчук О. М.* Фінансова діяльність суб'єктів підприємництва: навч. посіб. / О. М. Кравчук, В. П. Лещук. — К.: Центр учбової літератури, 2010. — 504 с.